

ת"פ 14395/12/18 - מדינת ישראל נגד פלוני - נוכח

בית משפט השלום בקריית גת

27 יולי 2020

ת"פ 14395-12-18 מדינת ישראל נ' פלוני

ת"פ 43702-04-19 מדינת ישראל נ' פלוני

כב' השופטת נגה שמואל-מאיר, סגנית נשיא

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד רחלי שמיר-חג'ג' - נוכחת

נ ג ד

פלוני - נוכח

ע"י ב"כ עו"ד ראוף נג'אר - נוכח

המאשימה

הנאשם

גזר דין

א. רקע עובדתי

1. על פי הנתען בחלק הכללי לכתב האישום המתוקן בשנית (ת/2), במסגרת ת"פ 14395-12-18, במועד הרלוונטי לכתב האישום היו הנאשם והמתלוננת נשואים זה לזו במשך כעשר שנים ולהם 5 ילדים משותפים, קטינים בטווח גילאים של חצי שנה עד ל- 10 שנים, ובהם ל.ש ילידת 2015 (להלן: "הפעוטה"); א' הינה אחותה של המתלוננת; מ' הינו בעלה של א'; ובמועד הרלוונטי לכתב האישום התגוררו מ' וא' בסמיכות לביתם של הנאשם והמתלוננת.
2. על פי הנתען בעובדות כתב האישום המתוקן בשנית, ביום 03.12.2018, בשעה 20:00 או בסמוך לכך, ביקשה המתלוננת את עזרתו של הנאשם במטלות הבית, בכך שאמרה לו להרים את סל הכביסה.
3. בתגובה לכך השיב הנאשם למתלוננת: "מה את מבקשת ממני דבר כזה" ויצא לבילוי חברתי. מיד ובסמוך לכך, חזר הנאשם על מנת לקחת את מעילו ואילו המתלוננת סירבה לפתוח בפניו את דלת הבית.
4. בחלוף כשלוש שעות, בסמוך לשעה 23:45, החל הנאשם צורח ברחוב שמוביל לבית ואיים על המתלוננת בכך שנשמע אומר מחוץ לבניין: "אני הולך לשרוף לה את הבית".
5. בהמשך לאמור לעיל ולמשמע צעקות הנאשם, התקשרה א' למתלוננת וביקשה לדעת מה פשר הדבר, והמתלוננת הסבירה לה את שקרה קודם לכן ואת סירובה להכניס הנאשם לבית.
6. בעת השיחה בין המתלוננת לא', נכנס הנאשם לבית דרך חלון המרפסת והתקרב למתלוננת שהייתה מצויה אותה עת במטבח.
7. בהמשך לאמור לעיל, תקף הנאשם את המתלוננת בכך שאחז בשערות ראשה ומשך אותה.
8. עוד באותו מעמד, המשיך הנאשם לתקוף את המתלוננת בכך שפתח את פיו ונשך אותה בשפתייה.
9. בעקבות האמור לעיל, התקשרה א' למ' והורתה לו להגיע לבית הנאשם והמתלוננת לאלתר.
10. בהמשך למתואר לעיל, צעקה המתלוננת לעבר הנאשם כי תתקשר למשטרה, ובתגובה לכך תקף הנאשם את המתלוננת בכך שחטף מידיה את מכשיר הטלפון הנייד שהיה בחזקתה.
11. אז, בעוד המתלוננת אוחזת בפעוטה, תפסה המתלוננת מערוך על מנת להרתיע את הנאשם. בתגובה לכך, תקף הנאשם את המתלוננת בכך שחטף את המערוך מידיה והכה באמצעותו את האחרונה בגבה.
12. בהמשך לאמור לעיל, ותוך כדי תחנוני המתלוננת בפני הנאשם כי יחדל ממעשיו ובקשותיה לסליחה הימנו, סטר הנאשם

בפניה של המתלוננת.

13. בהמשך, תקף הנאשם את המתלוננת בכך שדחף את אצבעותיו לתוך שתי עיניה.
14. עוד נטען כי בהמשך לכך, הגיע מ' לבית וקרא לנאשם ולמתלוננת לפתוח את הדלת. משלא הצליח להיכנס, נכנס מ' דרך חלון המרפסת לבית.
15. משהבחין במ', הנאשם נמלט מהבית לדירה המצויה ברחוב, ב..... (להלן: "**המקום**").
16. במעשים המתוארים (בסעיפים 10, 14, 18 לכתב האישום המתוקן (בשנית), גרם הנאשם למתלוננת לחבלה בדמות חתך שטחי באף ליד עין ימין, חתך ימני בשפה תחתונה וכן חבלה של ממש בדמות המטומה בגב.
17. בהמשך לאמור לעיל, הגיע השוטר עופר למקום ודפק על הדלת מספר פעמים עד למענה, ובעוד הדלת סגורה, אישר הנאשם את זהותו בפני השוטר וסרב לפתוח בפניו את הדלת בהעדר צו.
18. בתגובה לכך, הסביר השוטר לנאשם כ הוא דרוש לחקירה ושעליו לפתוח את הדלת.
19. בהמשך לאמור לעיל, הזדהה הנאשם בפני השוטר בשם "אריאל גיטרמן" והמשיך בסירובו לפתוח את הדלת.
20. עוד ובהמשך, ולאחר שהוסבר לנאשם כי יוזמן למקום צוות פריצה של שירות כבאי אש, המשיך הנאשם בסירובו ולאור כך הוזמן הצוות למקום.
21. בהמשך למתואר לעיל, ולאחר ניסיונות נוספים לדובב את הנאשם, פתח הנאשם את הדלת ונעצר.
22. הנאשם הודה בכל המיוחס לו לעיל, ועל יסוד הודאתו זו הורשע בעבירות של **תקיפה הגורמת חבלה של ממש - בן זוג** לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"); **איומים**, לפי סעיף 192 לחוק העונשין; **והפרעה לשוטר במילוי תפקידו** לפי סעיף 275 לחוק העונשין.
23. הנאשם צירף את כתב אישום בת"פ 43702-04-19 (להלן: "**התיק המצורף**") במסגרתו נטען כדלקמן:
24. הגברת אלה פשקוב הינה הבעלים של רכב מסוג מרצדס לר 93-348-39 (להלן: "**הרכב**").
25. ביום 04.12.2018 בסמוך לשעה 00:17, בחנית הרכבים ברחוב הגבורה 15 קריית גת, זרק הנאשם חפץ לעבר המראה השמאלית של הרכב וניפץ אותה.
26. הנאשם הודה במיוחס לו לעיל, ועל יסוד הודאתו זו הורשע בעבירה של **היזק לרכוש במזיד**, לפי 452 לחוק העונשין.
27. הצדדים לא הגיעו להסכמות בעניין העונש, אך הוסכם כי הנאשם יופנה לשירות המבחן על מנת שיתקבל תסקיר בעניינו, תוך שכל צד יטען לעונש כראות עיניו.
28. בעניינו של הנאשם התקבלו **מספר תסקירים**, ובסופם, המליץ שירות המבחן לבכר בעניינו של הנאשם את הפן השיקומי ולהשית עליו עונש בדמות צו של"צ, צו מבחן, ומאסר מותנה. בגוף התסקירים, עומד שירות המבחן על קורות חייו וחיי משפחתו של הנאשם, על מאפייניו האישיותיים, יחסו לעבירות, ההליכים הטיפוליים שנעשו בעניינו, ועוד. מטעמים של צנעת הפרט לא אעלה עלי גזר הדין את כל המפורט בתסקירים האמורים, מלבד אותם נתונים הרלוונטיים לשאלת העונש שאליהם אתיחס בהמשך.
- ב. **טיעוני הצדדים (עיקרי הדברים)**
29. בא כוח המאשימה עמד על מעשיו של הנאשם, על הנסיבות לחומרה שנלוו אליהם, ועתר לקבוע מתחם עונש הולם הנע בין 8 חודשים מאסר שניתן לרצותם בעבודות שירות לבין 18 חודשים מאסר במסגרת ת"פ 14395-12-18, ואילו מתחם עונש הולם הנע מענישה צופה פני עתיד ועד ל- 6 חודשים מאסר בפועל בגין התיק המצורף במסגרת ת"פ 43702-04-19. לעניין נסיבות העושה, הלה הפנה לעברו הפלילי הלא מכביד של הנאשם, תוך שהרשעתו האחרונה הינה משנת 2013; לכך שהנאשם הודה וחסך זמן שיפוטי יקר; ולאמור בתסקירי שירות המבחן מהם עולה כי הלה עבר הליך טיפולי בהצלחה. ואולם, לדידו, עניינו של הנאשם אינו מצדיק חריגה לקולה בשל שיקולי שיקום, ולפיכך עתר להשית על הנאשם עונש כולל אחד המצוי ברף הנמוך למתחם שהוצג, שיכול וירוצה בעבודות שירות, מאסר מותנה, פיצוי למתלוננת בתיק המצורף, והתחייבות.

30. במסגרת הראיות לעונש מטעם ההגנה העידה רעייתו של הנאשם, המתלוננת, בת"פ 14395-12-18, הגב' ל"ש. בעדותה שיתפה המתלוננת כי היא נשואה לנאשם מזה כ-12 שנה; כי לבני הזוג חמישה ילדים משותפים, תוך ששלושה מהם הינם ילדים בעלי צרכים מיוחדים ובעלי מוגבלויות שונות; כי יחסו של הנאשם לילדיו הינו טוב וכי הוא מטפל בהם במסירות רבה; וכי נוכחותו בבית של הנאשם תורמת לטיפול בילדים בצורה משמעותית. עוד לדבריה של המתלוננת, כיום לאחר הטיפול אותו עבר הנאשם, יחסו אליה השתפר, וכי היא אוהבת אותו ומעוניינת להמשיך ולחיות עמו.
31. לגופו של עניין, ההגנה חלקה על מתחם העונש ההולם אותו הציגה המאשימה וטענה כי על המתחם לנוע בין ענישה צופה פני עתיד, ועד לשנת מאסר בפועל. בהמשך לכך, עתרה ההגנה לאמץ את המלצות שירות המבחן לעניין העונש. בעניין זה, מיקדה ההגנה את טיעוניה בהליך הטיפול המשמעותי אותו עבר הנאשם, בנסיבות חייו, בעברו הפלילי הישן שרובו אינו ממין העניין, ובעובדה שהלה במעצר תקופה ארוכה, ולאחר מכן שהה בהוסטל במשך תקופה ממושכת נוספת. לחילופין נטען, כי היה ובית המשפט יקבל את המתחם לו עתרה המאשימה, אזי יש לחרוג הימנו לקולה בשל שיקולי שיקום.
32. הנאשם אשר ניצל את "זכות המילה האחרונה", הצטער על מעשיו, שיתף כי כיום יחסיו עם המתלוננת טובים, הודה למערכת המשפט שהובילה אותו לדרך חדשה, וסיפר אודות ההליך השיקומי שעבר ועל תוצאותיו שעוזרים לו לנהל את חייו בצורה מושכלת ואחראית יותר.

דין והכרעה

33. יצוין, שאין חולק על כך שכלל מעשיו של הנאשם במסגרת ת"פ 14395-12-18, מהווים "אירוע אחד", ומשניכר כי המדובר ב"אירוע מתגלגל", אקבע בשלב הראשון מתחם העונש הולם אחד לכלל המעשים המתוארים במסגרתו. עם זאת, משנתתי דעתי ל"מבחן הקשר ההדוק" וליתר מבחני העזר אשר נקבעו לעניין זה בפסיקתו של בית המשפט העליון (ראו למשל, דעת הרוב בע"פ 4910/13 **אחמד בני ג'אבר נ' מדינת ישראל**, (29.10.2014) (להלן: "**עניין ג'אבר**"); ע"פ 1261/15 **יוסף דלאל נ' מדינת ישראל**, (03.09.2015); ע"פ 3164/14 **גיא פן נ' מדינת ישראל**, (29.06.2015)), מצאתי כי בגין המעשים המתוארים בכל אחד מכתבי האישום יש לקבוע מתחם עונש הולם נפרד. למסקנתי זו הגעתי, בשים לב לעובדה כי למעט סמיכות הזמנים אזי המעשים בשני המקרים בוצעו במקומות שונים זה מזה (הגם שהם בוצעו בקרית גת), ולאור כך שמדובר במתלוננות שונות, כאשר מעשי העבירה מובחנים זה מזה, ומגיעים על רקע סכסוכים שונים. באשר לשאלה האם בהתאם לסעיף 40(ג) לחוק העונשין, יש מקום לקבוע עונש כולל אחד בגין שני האירועים או שמא עונש נפרד לכל אחד מהם, אדרש בהמשך.

ג. קביעת מתחם העונש ההולם

34. בהתאם לאמור בסעיף 40(א) לחוק העונשין, קביעת מתחם העונש ההולם תיעשה בהתאם לעקרון ההלימה (הוא העיקרון המנחה בענישה), תוך התחשבות בנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, בערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוען, במידת הפגיעה בהם ובמדיניות הענישה הנוהגת.
35. **הערך החברתי המוגן** שנפגע כתוצאה ממעשה התקיפה החבלנית שביצע הנאשם, הינו שמירה על שלמות גופם, שלומם וביטחונם של בני משפחה, כאשר בדרך כלל מדובר בשמירה על החלשים מפני התעמרותם של החזקים. זאת ועוד, לא זו בלבד שעבירות של אלימות במשפחה מבוצעות בדרך כלל בחדרי חדרים רחוק מכול עין, אלא שגם לא אחת נמנעים הקורבנות מלפנות לרשויות אכיפת החוק, הן בשל תלות רגשית או כלכלית בעברין והן בשל הרצון לשמור על שלמות התא המשפחתי, מה שמקשה עוד יותר על גילויין ועל העמדתם של העבריינים לדין. כך גם, אודות החומרה הטמונה בעבירות שמבוצעות בתוך התא המשפחתי, אף ניתן ללמוד מעצם כך שהמחוקק מצא לקבוע כי העונש המרבי הקבוע לצדן של עבירות התקיפה יוכפל בשעה שאלו מבוצעות כלפי בנות זוג (ראו בעניין זה, למשל, דבריה של כב' השופטת א' פרוקצ'יה בע"פ 6758/07 **פלוני נ' מדינת ישראל**, [פורסם בנבו] (11.10.2007); ודבריו של כב' השופט י' עמית בע"פ 669/12 **יוסף עמיאל נ' מדינת ישראל**, [פורסם בנבו] (19.04.2012)).

36. בעצם ביצוע **עבירות האיומים**, פגע הנאשם בערכים שנועדו להגן על שלווה נפשו של הפרט ועל חופש הפעולה שלו, זאת כאשר מעשה האיום נועד להניע אדם לבצע פעולה כלשהי בניגוד להסכמתו החופשית, או להניאו מפעולה אותה ביקש לבצע (ראו והשוו דבריו של כב' השופט א' גולדברג ב"פ 103/88 משה ליכטמן נ' מדינת ישראל, פ"ד מג(3) 373, 379 (1989)). גם חומרתה של עבירה זו מקבלת משנה תוקף מקום בו היא מופנית כלפי בת זוג (ראו והשוו, רע"פ 6577/09 **ניר צמח נ' מדינת ישראל**, [פורסם בבב] (20.08.2009)).
37. **באשר לערכים החברתיים המוגנים** שנפגעו, בעצם ביצוע עבירת **ההפרעה לשוטרי**, פגע הנאשם בסדרי שלטון וחברה תקינים ואתגר את המוסכמות הבסיסיות ביותר של החברה הדמוקרטית. אל לנו כחברה המכבדת את שלטון החוק לאפשר פגיעה בעבודתם התקינה של נציגי החוק ופגיעה בהם בפרט. מעשים כגון אלו אשר ביצע הנאשם פוגעים ביכולת של נציגי החוק בכלל, ושל השוטרים בפרט, למלא את תפקידם. על הצורך בהשתתפות ענישה מרתיעה יכולה ללמד גם העובדה שבצדה של עבירת ההפרעה לשוטרי במילוי תפקידו קבע המחוקק עונש מינימום של שבועיים מאסר. על חשיבות הערכים המוגנים, החומרה הרבה שבעבירות המבוצעות נגד שוטרים ועל הצורך בגזירת עונשים מרתיעים, עמד בית המשפט העליון, למשל ברע"פ 5579/10 **דוד קריה נ' מדינת ישראל** (02.08.2010) (כן ראו לעניין זה, ע"פ 5214/13 **מחמוד סירחאן ואח' נ' מדינת ישראל**, (30.12.2013); רע"פ 1922/11 **יניב רחמימוב נ' מדינת ישראל**, (17.03.2011)).
38. באשר לעבירת **ההיזק לרכוש במזיד**, הערך המוגן הניצב בבסיסה של עבירה זו הינו זכותו של הפרט ליהנות מהגנה מפני פגיעה והשחתה של קניינו, כאשר לעיתים קרובות, פגיעה בקניינו הפרטי של האדם מהווה פגיעה ברכוש יקר ערך לליבו או בתחושת ביטחונו.
39. בשים לב לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות השונות, כפי שיפורט להלן, הרי שבמנעד המעשים אשר יכולים להיכנס לגדריה של עבירת התקיפה שבה הורשע הנאשם, מצאתי כי מעשיו של הנאשם מצויים ברף חומרה שאיננו נמוך כל עיקר. לכך אף יש להוסיף, כי מעשיו של הנאשם לוו באיומים, דבר שיש לראות בו כנסיבה מחמירה בפני עצמה. כמו כן, לא ניתן להתעלם אף ממעשיו של הנאשם במסגרת התיק המצורף, הגם אם אלו מצויים ברף שאינו גבוה באופן מיוחד.
40. לגופו של עניין, ובכל הנוגע לבחינת **הנסיבות הקשורות בביצוע עבירות האלימות והאיומים**, במסגרת ת"פ 14395-12-18, בראש וראשונה נתתי דעתי לנזק הגופני שנגרם למתלוננת כתוצאה ממעשיו של הנאשם: חבלה בדמות חתך שטחי באף ליד עין ימין; חתך ימני בשפה התחתונה; וחבלה בדמות המטומה בגב. אכן, המדובר בנזק גופני המצוי ברף שאינו ברף הגבוה של החבלות שהעבירה הקבועה בסעיף 382(ג) לחוק העונשין יכולה להכיל בתוכה. ואולם, לא ניתן להתעלם מפוטנציאל הנזק אשר היה טמון בהתנהגותו משוללת הרסן של הנאשם, תוך שברי כימעשיו של הנאשם היו עלולים היו להביא אף לתוצאות קשות מאלו שנגרמו בסופו של דבר, וכבר היו דברים מעולם.
41. ברוח הדברים האמורים, נתתי דעתי לאופייה של האלימות הפיזית שהופעלה מצדו של הנאשם, עת הוא אוחז בשערה של המתלוננת ומושך אותה; נושך אותה בשפתייה; חוטף מידיה את הפלאפון שבחזקתה; חוטף את המערוך שהיה בידה ומכה באמצעותו בגבה וכל זאת עת המתלוננת אוחזת בבתה הפעוטה; ולאחר מכן, עת המתלוננת מתחננת בפניו כי יחדל ממעשיו ומבקשת הימנו סליחה, הלה מוצא לנכון לסטור לה בפניה ולאחר מכן אף לדחוף את אצבעותיו לתוך עיניה. ואת כל זאת עושה הנאשם ב"ביתה מבצרה" של המתלוננת ועת הוא חודר לבית דרך חלון המרפסת (בשעה שהמתלוננת סירבה להכניסו לבית). אף ייאמר כי למעשיו האחרונים של הנאשם נלווה ממד מסוים של השפלה וביזוי. עוד ולחומרה, יצוין, כי מכתב האישום המתוקן עולה כי הנאשם לא חדל ממעשיו מעצמו, ורק נוכחותו של מ' במקום היא שהובילה להימלטותו מהזירה.
42. כמו כן, אל לנו לשכוח כי עובדות כתב האישום המתוקן מלמדות כי הנאשם תקף את המתלוננת במספר הזדמנויות שונות, כך שנדמה כי המאשימה עשתה עמו חסד עת בחרה להעמידו לדין בעבירת תקיפה חבלנית אחת בלבד. ואולם וכמכלול, צריכה התנהגות משוללת רסן זו, להישקל עובר לקביעת מתחם העונש ההולם שכן, יש לזכור כי מאז חקיקתו של

- חוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, אשר קבע את אופן ניסוחו של כתב האישום, הוסט עיקר הדגש מסעיפי החיקוק אל העובדות שבו (ראו לעניין זה, רע"פ 5978/04 **פלוני נ' מדינת ישראל**, פ"ד ס(4) 594 (2006); רע"פ 2581/14 **אסף יקותיאל נ' מדינת ישראל**, (12.02.2015); ע"פ 1997/13 **פלוני נ' מדינת ישראל**, (29.08.2013)).
43. בנוסף, יש לשקול לחומרה את טיבו של מעשה האיום שהשמיע הנאשם, כאשר עסקינן באיום מפורש לפגוע בביתו של המתלוננת ולשרוף אותו, ובייחוד יש לראות בחומרה את העובדה שהנאשם איים על המתלוננת בצרחות בהיותו ברחוב מחוץ לבית, ולא הסתפק באיומים גרידא, אלא אף נכנס לבית בסופו של דבר דרך חלון המרפסת ותקף את המתלוננת במספר הזדמנויות.
44. אשר לסיבות אשר הביאו את הנאשם לביצוע העבירות, אין מחלוקת בין הצדדים כי האירוע התרחש עקב וויכוח שניטש בין הנאשם לרעייתו, תוך שהמתלוננת נועלת את הנאשם מחוץ לבית, ואולם ברי כי אין בכך כדי להצדיק את התנהגותו הבריונית ושלוחת הרסן של הנאשם כלפי המתלוננת. לצד האמור ולקולה, שקלתי את העובדה שנדמה כי מעשיו של הנאשם נעשו מתוך התפרצויות כעס ספונטניות ומבלי שנלווה להם תכנון מוקדם משמעותי. אם כי, אין ליתן לנסיבה זו משקל מופרז, שכן כמעט לעולם מבוצעות עבירות האלימות כנגד בני זוג בעידנא דריתחא ומבלי שהעברין תכנן את הדברים מראש - מה שעדיין אינו מפחית מחומרתן.
45. בכל הנוגע לנסיבות הקשורות בביצוע עבירת ההפרעה לשוטרי, נתתי דעתי לעובדה כי התנגדותו של הנאשם למעצרו, מצויה במדרג חומרה שאינו גבוה במיוחד - הנאשם לא הפעיל אלימות או ניסה להימלט מהמקום, כאשר בתחילה אף אישר את זהותו בפני השוטר אך סירב לפתוח בפניו את הדלת. אכן, יש לראות בחומרה את העובדה כי הנאשם הזדהה בפני השוטר בשם אחר, ואולם בסופו של דבר, כעבור זמן קצר הוא פתח את הדלת מרצונו, ונעצר.
46. באשר לבחינת הנסיבות הקשורות בביצוע עבירת ההיזק לרכוש במזיד בתיק המצורף במסגרת ת"פ 43702-04-19, נתתי דעתי לעובדה כי כתוצאה ממעשיו של הנאשם לא נגרם נזק כלכלי גבוה, כאשר עלות תיקון המראה השמאלית של הרכב לא פורשה בכתב האישום (ואולם, הדעת נותנת כי אין המדובר בפרוטות בודדות בלבד). עוד ובנוסף לכך, לא התעלמתי מכך שהנזק נגרם לרכבה של המתלוננת וברי כי אין לראות ברכב כאמצעי תחבורה גרידא, אלא כשלוחה של "ביתו מבצרו" של האדם.
47. אשר למדיניות הענישה הנוהגת בעבירות השונות שנעברו על ידי הנאשם במסגרת ת"פ 14395-12-18, ייאמר כי מטבע הדברים, לא ניתן למצוא בפסיקה מקרה שהינו זהה בדיוק למקרה שנדון לפניי. שכן, גם כשמעיינים בפסקי הדין שבהם נדונו מעשי אלימות שבוצעו בעיקר כלפי בני משפחה, לעולם יש שוני במספר העבירות שבוצעו, במשך הזמן שעל פניו הן נפרשו, בחומרת האלימות הפיזית שהופעלה, בחומרת החבלות שנגרמו, בחומרת האיומים שהושמעו, וכיוצא באלה (מה גם שבעניינו נלוות לעבירות אלו גם עבירת ההפרעה לשוטרי). והרי שבכל הפרמטרים שצוינו לעיל, יש כדי להשליך ולהשפיע על מתחמי הענישה שנקבעו בכל מקרה ומקרה. ועדיין, ייאמר ולו על דרך ההיקש, כי במקרים דומים למקרה שלפניי (והכוונה לשילוב של עבירות תקיפה הגורמת חבלה של ממש ואיומים, אשר בוצעו במסגרת התא המשפחתי, וכן עבירת ההפרעה לשוטרי), הושתו על הנאשמים השונים עונשים הנעים על פני מנעד רחב - החל מענישה צופה פני עתיד, בין אם לצד צו של"צ ובין אם לאו, עובר בעונשי מאסר למשך מספר חודשים לריצוי בעבודות שירות, וכלה בעונשי מאסר ארוכים יותר, שבשים לב לאורכם אינם ניתנים לריצוי בעבודות שירות.
48. כאמור זה עתה, בעבירות ממין זה קיימות דרגות חומרה שונות, כאשר מתחמי הענישה משתנים בהתאם לנסיבות הנלוות לעבירות, ואילו העונשים שמושתים על הנאשמים השונים בתוך המתחמים או מחוצה להם, משתנים לנוכח נסיבותיהם ומאפייניהם האישיים, כגון קיומו או היעדרו של עבר פלילי; קבלת אחריות והכאה על חטא; השתתפות בהליכים טיפוליים; גילם; וכיוצא באלה.
49. כדוגמא למנעד הענישה הרחב שלעיל, ראו למשל, רע"פ 1884/19 **פלוני נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו,

14.03.2019); רע"פ 89/19 **פלויני נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 10.01.2019); רע"פ 5434/17 **פלויני נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 29.11.2017); ת"פ (שלום רח') 48907-02-18 **מדינת ישראל נ' פלויני** (פורסם בנבו, 01.01.2020); ת"פ (שלום י-ם) 33562-06-17 **מדינת ישראל נ' פארס פרוח** (פורסם בנבו, 14.05.2020); ת"פ (שלום ת"א) 29762-04-19 **מדינת ישראל נ' MIKAEL GAVRA** (פורסם בנבו, 29.10.2019); ת"פ (שלום ת"א) 53281-05-18 **מדינת ישראל נ' פלויני** (פורסם בנבו, 25.12.2019); ת"פ (שלום ת"א) 29100-04-17 **מדינת ישראל נ' טארק אבו זיד** (פורסם בנבו, 23.09.2019); ת"פ (שלום קריות) 6193-09-18 **מדינת ישראל נ' אסרס מלסה** (פורסם בנבו, 26.05.2019); ת"פ (שלום ת"א) 29812-10-16 **מדינת ישראל נ' הילאל חאג יחיא** (פורסם בנבו, 06.11.2018); ת"פ (שלום ק"ג) 3638-06-14 **מדינת ישראל נ' פלויני** (פורסם בנבו, 12.09.2018); ת"פ (שלום רמ') 65359-12-18 **מדינת ישראל נ' פלויני** (פורסם בנבו, 10.09.2019); ת"פ (שלום ק"ג) 3638-06-14 **מדינת ישראל נ' פלויני** (פורסם בנבו, 12.09.2018); ת"פ (שלום ת"א) 7097-02-17 **מדינת ישראל נ' פלויני** (פורסם בנבו, 21.11.2017).

50. אשר **למדיניות הענישה הנוהגת בעבירת ההיזק לרכוש**, שעבר הנאשם במסגרת התיק המצורף בת"פ 43702-10-19, הרי שסקירת הפסיקה מלמדת כי ישנו מנעד רחב של עונשים המושתים על הנאשמים אשר הורשעו בביצוע עבירה זו, כשבדרך כלל מתחם הענישה נע בין ענישה צופה פני עתיד לבין מספר חודשים מאסר שיכול ויורצו בעבודות שירות (וראו לעניין זה, ת"פ (שלום כ"ס) 61664-11-16 **מדינת ישראל שלוחת תביעות כפר-סבא נ' פלויני** (פורסם בנבו, 03.02.2019); ת"פ (שלום רח') 69843-05-18 **מדינת ישראל נ' יוסף מספין** (פורסם בנבו, 09.01.2019); פל"א (שלום רח') 59183-03-16 **מדינת ישראל נ' משה שהארי** (פורסם בנבו, 15.04.2019); ת"פ (שלום רח') 60759-08-16 **מדינת ישראל נ' שמעון טרנה** (פורסם בנבו, 10.01.2018)).

51. אף לא התעלמתי מהפסיקה אליה הפנו הצדדים, וזאת בשים לב להבחנות הנדרשות בין המקרים אשר נדונו שם לבין עניינו של הנאשם שלפניי. כך לדוגמא, ברע"פ 3463/15 **פלויני נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 21.05.2015) פסיקה אליה הפנתה המאשימה, הנאשם שם הורשע בעבירות של היזק לרכוש במזיד, תקיפה סתם ותקיפה הגורמת חבלה ממש לבת זוג (במסגרת שלושה אישומים), ונקבע כי על מתחם העונש ההולם לנוע בין 8 לבין 18 חודשים מאסר בגין כל עבירת תקיפה. עם זאת, באותו פסק דין ציין בית המשפט כי באותן הנסיבות, למעשיו של הנאשם נלווה ממד מיוחד וחמור של השפלה, תוך הטלת מרות על המתלוננת, מה גם שבית המשפט הביא בחשבון את החזרתיות שבמעשיו של אותו נאשם. הנה כי כן, המדובר במקרה החמור בנסיבותיו מאלו שלפנינו. כך גם בכל הנוגע לפסיקה אליה הפנתה ההגנה, כדוגמת עפ"ג 24944-02-16 **יאירוף נ' מדינת ישראל** (10.07.2016), שם הורשע הנאשם בעבירות של אימים ותקיפה סתם (ללא עבירות נלוות), ונקבע כי על מתחם עונש הולם לנוע בין מאסר מותנה ועד ל-8 חודשים מאסר בפועל. עם זאת, ומעבר לעובדה כי המדובר בעבירת 'תקיפה סתם' ולא בעבירת תקיפה חובלנית כבעניינו, הרי שתקיפת הנאשם את המתלוננת שם הסתכמה בשפיכת מים עם קרח לעברה, וברי כי נסיבות אלו שונות וחמורות פחות מאלו שבעניינו.

52. על כל פנים, וזאת חשוב להדגיש, נהיר לבית המשפט כי קיימים מקרים שבהם הושתו עונשים החורגים, לכאן או לכאן, ממנעד הענישה שהוצג לעיל. ועדיין, דומני כי הפסיקה שהוזכרה היא-היא המייצגת נכונה את מדיניות הענישה הנוהגת. עוד ראוי להזכיר, כי ממילא גם לאחר תיקון 113 הענישה נותרה אינדיוידואלית ו"אין עסקינן בשיטת ניקוד, או באריתמטיקה. ענישה היא מלאכת מחשבת - ולא מלאכת מחשב" (ע"פ 5768/10 **פלויני נ' מדינת ישראל**, 08.06.2015)). לעולם אין לגזור עונשו של נאשם על סמך כותרות העבירות שבהן הוא הורשע, ויש להתחשב במכלול הנסיבות בכל מקרה לגופו (ראו והשוו, ע"פ 433/89 **ג'ורג' אטיאס נ' מדינת ישראל**, פ"ד מג(4) 170, (1989); ורע"פ 3173/09 **פראגין נ' מדינת ישראל**, (05.05.2009)). לבסוף, גם ראוי להזכיר כי השיקול של "מדיניות הענישה" הינו אך שיקול אחד מבין מכלול השיקולים אותם ישקול בית המשפט בטרם קביעת מתחם העונש ההולם וגזירת הדין (ראו בעניין זה, ע"פ 1903/13 **חמודה עיאשה נ' מדינת ישראל**, (25.06.2013)).

53. כללם של דברים, בשים לב לעקרון המנחה בענישה, לערכים המוגנים שנפגעו ולמידת הפגיעה בהם, למדיניות הענישה הנוהגת, ולנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, הריני לקבוע כי בגין מכלול מעשיו של הנאשם **במסגרת ת"פ 14395-12-18, ינוע מתחם העונש ההולם בין מספר חודשים מאסר שניתן לרצותם בעבודות שירות, לבין 16 חודשים מאסר בפועל, ואילו מתחם העונש ההולם בתיק המצורף במסגרת ת"פ 43702-04-19, ינוע בין מאסר מותנה ועד למספר חודשים מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות.**
- גזירת הדין**
57. אשר לגזירת עונשו של הנאשם בגדרי המתחמים שנקבעו, כאמור בסעיף 40ג(ב) לחוק העונשין, על בית המשפט לשקול בענין זה את הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, כפי שאלו מפורטות בסעיף 40יא לחוק העונשין.
58. בענין זה, נתתי דעתי לעברו הפלילי של הנאשם **(ת/1)** שהתיישן זה מכבר, ורובו אינו ממין העניין, הכולל ארבע הרשעות קודמות: האחת משנת 2002, בעבירות של החזקת סם לצריכה עצמית וגידול סם בגין הושתו על הנאשם עונשים בדמות מאסר מותנה וקנס; השנייה, משנת 2005, בעבירות של החזקת סם לצריכה עצמית והחזקת נכס חשוד כגנוב, בגין הושתו על הנאשם עונשים בדמות מאסר מותנה וקנס; השלישית משנת 2008, בעבירות של הפרעה לשוטר, תקיפה סתם ואיומים, בגין הושתו על הנאשם מאסר מותנה וקנס; והרשעתו הרביעית, הינה משנת 2013, בעבירה של החזקת סם לצריכה עצמית, בגינה הושתו על הנאשם עונשים בדמות מאסר מותנה והתחייבות.
59. עוד אציין, כי הבאתי בחשבון את הפגיעה שעלולה להיגרם לנאשם ככל שיושת עליו עונש מאסר, ולו לריצוי בעבודות שירות, וזאת בשים לב לפגיעה הכלכלית הטמונה בכך לו ולמשפחתו, ולכך שהלה לא ריצה עונשי מאסר בעברו. ברוח הדברים האמורים, את מירב המשקל בענין זה נתתי לנסיבות חייו הקשות של הנאשם, בעבר ובהווה, כפי שהדברים הובאו בתסקירי שירות המבחן, תוך ששלושה מילדיו סובלים מבעיות התפתחותיות שונות, דבר היוצר עומס רב על הנאשם והתמודדות רגשית מורכבת. עוד נתתי דעתי לפגיעה שעלולה להיגרם למתלוננת ולילדיו הקטנים של הנאשם ככל שיושת עליו עונש מאסר, וזאת בשים לב לנסיבות חייהם המיוחדות, לנזקקותם הטיפולית הגבוהה, ולתועלת הרבה הטמונה במעורבות הנאשם בחייהם של ילדיו והטיפול בהם (כפי שעלה מדברי המתלוננת בשלב הצגת הראיות לעונש מטעם ההגנה ומתסקירי שירות המבחן).
60. עוד ולקולה, ניתן להעניק משקל מסוים לעובדה כי הנאשם היה נתון זמן ממושך של כ- 3 חודשים במעצר מאחורי סורג וברח בגין תיק זה, שהה תקופה לא מבוטלת נוספת בהוסטל, ולאחר מכן היה נתון במשך תקופה נוספת תחת תנאים מגבילים. ברי כי הליכי המעצר אינם עונש או "מקדמה על חשבון העונש", אולם, יש להניח שהיה בכך כדי להדגיש עבור הנאשם את הפסול שבמעשיו, ואף ניתן לשקול זאת במסגרת סעיף 40יא(3) לחוק העונשין.
61. עוד ולקולה, בית המשפט שוקל את העובדה כי הנאשם הודה במיוחס לו ובכך הביא לחיסכון בזמן שיפוטי יקר ואף ייתר את הצורך בהעדת המתלוננות. בנוסף, יש לייחס משקל לעובדה כי הנאשם הצטער על מעשיו והתרשם בצורה בלתי אמצעית מכנות החרטה שאותה הוא הביע. לדידי, יש בעצם כך כדי ללמד על כך שהנאשם הפנים את חומרת מעשיו ואת השלכותיהם, ולהפחית את הסיכון שמא אלה יישנו בעתיד.
62. כל אלה, על פניו, היו צריכים להביא את בית המשפט למסקנה כי יש לגזור את עונשו של הנאשם ברף התחתון של מתחם העונש ההולם. אולם, בשים לב לאמור בסעיף 40ד(א) לחוק העונשין, שוכנעתי כי יש מקום במקרה הנדון לסטות לקולה מהמתחם שקבעתי לעיל, וזאת לאחר שהשתכנעתי כי קיים סיכוי של ממש כי הנאשם ישתקם בעתיד. ובמה דברים אמורים?
63. ראשית, נתתי דעתי לאמור בתסקירי שירות המבחן שהוגשו בעניינו של הנאשם. וכך, וכעולה מתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו של הנאשם ביום 13.01.2020, הנאשם מוכר לשירות המבחן ממסגרת הליך המעצר, שם התרשם שירות המבחן כי המדובר באדם אשר חווה חוסר יציבות משפחתית והעדר דמויות מטיבות בילדותו; בעברו פגיעות וחוויות טראומטיות, תוך שהוא נעדר כלים להתמודדות במצבי לחץ ומשבר עם נטייה לדחיסת רגשות קשים; בשנים האחרונות הלה חווה התדרדרות במצבו בשל ריבוי משימות ולחצים שונים, עם זאת, לאורך השנים השקיע הנאשם מאמצים לתפקוד נורמטיבי במישור המשפחתי והתעסוקתי ולמלא באופן מיטבי את תפקידו ההורי. מכל האמור התרשם שירות המבחן כי לנאשם נזקקות

טיפול, ועל כן, ביום 03.03.2019, שולב הנאשם בטיפול במסגרת "בית נועם", מסגרת המיועדת לטיפול בגברים אשר נהגו באלימות כלפי בנות זוגם. הנאשם שולב במסלול ההוסטל, הכולל לינה, שילוב בתעסוקה ותוכנית טיפולית אינטנסיבית הכוללת טיפול פרטני וכן טיפול קבוצתי (השתתפות בארבע קבוצות פסיכו - חינוכיות ופסיכו -דינמיות וקבוצות נוספות), תוך שהנאשם התמיד בהגעתו אליהן. עוד וכעולה מהתסקיר, ההליך הטיפולי אותו עבר הנאשם ידע עליות ומורדות, ואולם הודגש כי כבר מתחילת הדרך הנאשם גילה מוטיבציה גבוהה לטיפול ורצון רב לשינוי, שיתף פעולה וגילה עניין ומעורבות, ביטא תובנה לבעייתיות שבמצבו, תוך שהלה הגביר את יכולתו לזהות את רגשותיו ולבטאם באופן ראוי. הנאשם השלים את הטיפול בהצלחה וביום 12.08.2019, הוא שולב בטיפול קבוצתי המיועד לבוגרי "בית נועם" המתקיים אחת לשבוע, בו השתלב באופן מיטבי.

64. בתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו של הנאשם ביום 17.05.2020, עדכן שירות המבחן כי הנאשם השלים את הטיפול (השני) במסגרת "בית נועם", התמיד בהגעתו למפגשים, לקח בהם חלק פעיל, שיתף מעצמו ואף סייע לאחרים. גורמ הטיפול התרשמו כי הנאשם עבר דרך משמעותית בטיפול, רכש כלים להתמודדות מקדמת עם משברים וקונפליקטים זוגיים, כאשר ניכר כי הנאשם ממשיך לתרגל ולתפוס אותם בחיי היום-יום שלו. עוד הוסיף שירות המבחן כי הנאשם ביטא רצון להשתלב בטיפול המשך במרכז למניעת אלימות במשפחה בעיר מגוריו, וכי בהמשך אכן החל בטיפול זה, ביטא מוטיבציה להמשך הטיפול, שיתף פעולה באופן מלא, וניכר כי הנאשם רכש תובנות הן באשר לעצמו והן בהקשר לקשר הזוגי, תוך התרשמות כי עדיין הלה מגלה נזקקות טיפולית לצורך ליווי ותמיכה. למען שלמות התמונה אציין, כי שירות המבחן עדכן כי הנאשם חזר להתגורר עם המתלוננת תחת קורת גג אחת, וכי המתלוננת ציינה כי הקשר הזוגי בינה לבין הנאשם תקין וכי חל שינוי לטובה בהתנהלותו נוכח ההליכים הטיפולים שהוא עבר ועודנו עובר.

65. בסיכומי של עניין, לאור שיתוף הפעולה של הנאשם עם שירות המבחן, לאור המוטיבציה הכנה להמשך בטיפול והתנהלות החיובית, לאור המאמצים הרבים שהנאשם משקיע לצורך עריכת שינוי בחייו, והעדר אלימות כיום בין בני הזוג, התרשם שירות המבחן כי **הסיכון להישנות ביצוע עבירות אלימות במסגרת המשפחתית מצד הנאשם פחת** ומשכך, המליץ השירות לבכר את האפיק השיקומי - טיפולי בעניינו. למען שלמות התמונה יצוין, כי בתסקירו זה נמנע שירות המבחן להמליץ על ענישה בדמות צו של"צ וסבר כי יש להסתפק בעניינו של הנאשם בענישה בדמות צו מבחן ומאסר מותנה. ואולם, לאור בקשת בית המשפט לבחון התכנות עונש זה, ציין שירות המבחן בתסקירו מיום 15.06.2020, כי הנאשם ביטא רצון ומוטיבציה לבצע עבודות של"צ ולשאת בתוצאות מעשיו ומכאן, גיבש השירות עבור הנאשם תכנית לביצוע עבודות של"צ בהיקף של 200 שעות.

66. הנה כי כן, דרך החיים שהנאשם דבק בה מאז שוחרר מהמעצר בתיק זה, הירתמותו לטיפול ושיתוף הפעולה שלו עם שירות המבחן לאורך תקופה ארוכה, התרשמות שירות המבחן כי הנאשם משקיע מאמצים רבים, משתף פעולה באופן מלא ומגלה מוטיבציה כנה לערוך שינוי בחייו, תוך שהנאשם אף מפתח עצמו בפן המקצועי ומשמש כיום כמנהל מחלקת חשמל במרכז קניות, מעידים כי הלה זנח את עמדותיו ודפוסיו העברייניים וכי כעת הוא מבקש לשקם את חייו ולהשיבם למסלול נורמטיבי. צא ולמד, שהגם אם מסוכנות של הנאשם לא אוינה לחלוטין, והגם אם עודנה צפויה לנאשם דרך עד להשלמת הליך השיקום, הרי שלדידי כך יהיה לאחר שהנאשם ימשיך ויעמיק את הטיפול במסגרת צו המבחן שייגזר עליו.

67. לדידי, הליך שיקום מוצלח זה אף מקבל משנה תוקף עת עסקין בנאשם אשר ביצע עבירות אלימות כנגד בת זוגו, ולא כ שכן מקום בו הוא שב להתגורר עם המתלוננת, כמו במקרה הנדון. בנסיבות כגון אלה, הנאשם והמתלוננת צפויים להמשיך ולהיות במערכת יחסים הדוקה ו"בחיכוך" מתמיד זה בזה, ומכאן החשיבות הרבה לשיקומו של הראשון, שיקום אשר יהיה כדי ליתן מענה ולאיים את הגורמים אשר היוו זֶכְזָה להתפרצות התנהגותו האלימה (ראו והשוו, תפ"ח (מחוזי תל אביב יפו) 1040/05 מדינת ישראל נ' פלוני, (19.09.2006)).

68. שנית, ובהמשך לדברים האמורים, ובנוסף להערכת הסיכון האמורה של שירות המבחן (שכאמור, פחתה אך לא אוינה), אף נתתי דעתי לעמדתה החיובית של המתלוננת כלפי הנאשם, כפי שזו כפי שהובעה בפני והובאה לעיל. ברי כי האינטרס ש

- המתלוננת איננו האינטרס היחיד שצריך לעמוד לנגד עיניו של בית המשפט. ועדיין, אין להקל ראש בעמדתה כאמור, שכן היא קורבן העבירה והיא זו שמצויה בסיכון במישור החברתי, המשפחתי והכלכלי (ראו והשוו דבריו של כב' השופט א' אינפלד ת"פ (מחוזי באר שבע) 30590-09-11 מדינת ישראל נ' פתחי אבו עסל, (17.06.2012)); כן ראו דבריו של בית המשפט המחוזי בע"פ (מחוזי באר שבע) 2455-09-11 פלוראה נ' מדינת ישראל, (07.12.2011), שם צוין (בדעת רוב) כי "**כאשר עסקינן בעבירות שנעברו בתוך משפחת הנאשם לעולם תעמוד בפנינו טובת המשפחה ובני המשפחה**".
69. לאור כל המתואר לעיל ולנוכח הליך השיקום הארוך והאינטנסיבי שעבר הנאשם, שוכנעתי כי לכל הפחות, קיים סיכוי ממשי כי הנאשם ישתקם בצורה מלאה בעתיד, וכי יש בכך כדי להצדיק סטייה לקולה ממתחם העונש אשר קבעתי בעניינו.
70. אכן, מלאכת גזירת הדין איננה קלה כלל ועיקר, ובית המשפט מודע לפסיקה המורה כי בעניינם של נאשמים שהורשעו בעבירות ממין זה שבהן הורשע הנאשם, צריך האינטרס האישי של הנאשמים לסגת מפני שיקולי הענישה האחרים. יחד עם זאת, כפי שצוין זה מכבר, הענישה לעולם צריכה להיות אינדיווידואלית, ולא בכדי ניתן למצוא בפסיקתם של בתי המשפט השונים מקרים שבהם הושתו על נאשמים שהורשעו בביצוע עבירות דומות לאלו בהן הורשע הנאשם שלפניי, אף עונשי מאסר מותנים בלבד (בין אם לצד צווי של"צ ובין אם לאו) וראו בעניין זה, למשל, ת"פ (שלום י-ם) 25580-02-15 מדינת ישראל נ' פלוני (פורסם בנבו, 05.04.2017); ת"פ (שלום י-ם) 30739-05-15 מדינת ישראל נ' פלוני (פורסם בנבו, 10.11.2016).
71. במקרה הנדון, בית המשפט אינו מקל ראש בחומרת מעשיו של הנאשם, ומביע מהם סלידה רבת. אולם, באיזון הראוי בין מכלול השיקולים והנסיבות אשר פורטו לעיל, ובייחוד בשים לב לכך שעסקינן בנאשם שהודה בביצוע העבירות והביע צער וחרטה על מעשיו; לאור נסיבותיו האישיות ולפגיעה שענישה בדמות מאסר תגרום למשפחתו ולילדיו; לאור עמדת המתלוננת לאור ההליך הטיפולי המשמעותי שאותו הוא עבר ועודנו צפוי לעבור; ולנוכח המלצת שירות המבחן -מצאתי כי ניתן בזו הפעם ללכת לקראתו ולבכר את שיקול השיקום בעניינו. כאן אף אזכיר, כי בשלב זה, כאשר יש סיכוי לא מבוטל כי הנאשם יחזור לדרך הישר, הרי שאינטרס השיקום איננו האינטרס שלו בלבד, כי אם של החברה כולה. שכן, ככל שהנאשם ישתקם, הרי תקבל בחזרה לשורותיה אזרח נורמטיבי, פרודוקטיבי, ושומר חוק. דומני כי השתה של עונש הכולל רכיב של מאסר (ולו לריצת בעבודות שירות), עלולה לפגוע הן באינטרס הפרטי של והן באינטרס של החברה כולה.
72. לצד האמור, מצאתי להדגיש בפניו של הנאשם כי הליך השיקום נועד בראש ובראשונה לשרת את טובתו שלו, וכי ככל של יתמיד בהליך, וחלילה ישוב לסורו, הרי שטוב שידע כי לא יזכה להתחשבות נוספת מצדו של בית המשפט. מן הראוי שידיעה זו תרחף מעל ראשו כל העת.
73. בהקשר זה יצוין כי נתתי דעתי לעתירת ההגנה להימנע מהשתת צו של"צ שכן, ענישה מסוג זה לדבריה עלולה לפגוע בסופו של יום גם בילדיו הקטנים של הנאשם. ואולם, לדידי, הימנעות מהשתת צו של"צ תוביל במקרה זה לתוצאה עונשית שאינה רצויה ועלולה לשגר לנאשם מסר מוטעה של סלחנות. במקרה זה, טוב שידע הנאשם כי בית המשפט לא ינקוט בסבלנות ובסובלנות כלפי אותם אלו הבוחרים לנקוט באלימות כלפי בני משפחה וכלפי רכוש של הציבור.
74. עוד יצוין, כי לא מצאתי לאמץ במלואה את המלצתו של שירות המבחן לעניין היקף שעות השל"צ. כידוע, המלצת שירות המבחן כשמה היא, המלצה שאיננה מחייבת את בית המשפט אשר אמון על בחינת אינטרסים רחבים מאלה שבוחן שירות המבחן עת מגבש הוא את המלצתו, ולבית המשפט נתונה האפשרות שלא לקבל את ההמלצה במקרה המתאים.
75. **מכל המקובץ לעיל, אני גוזרת על הנאשם עונש כולל אחד במסגרתו יושתו על הנאשם העונשים הבאים:**
א. צו של"צ בהיקף של 300 שעות.
- העבודות תבוצענה ב"מרכז השחמט ופיתוח החשיבה" ברמת גן בתפקיד של סיוע כללי לצוות המקום.
- ב. צו מבחן של שירות המבחן למשך 12 חודשים מהיום.**
- הובהרה לנאשם חשיבות שיתוף הפעולה עם שירות המבחן בביצוע עבודות השל"צ וצו המבחן ומשמעות היעדר שיתוף הפעולה.

העתק מגזר הדין יישלח בדחיפות לשירות המבחן.

ג.מאסר מותנה למשך 8 חודשים, אשר יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מהיום הנאשם יעבור כל עבירת אלימות מסוג פשע.

ד. מאסר מותנה למשך 4 חודשים, אשר יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מהיום הנאשם יעבור כל עבירת אלימות מסוג עוון לרבות איומים או עבירה של היזק לרכוש במזיד או עבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו.

ה. פיצוי בסך 1,500 ₪ למתלוננת ע"ת/1 במסגרת ת"פ 43702-04-19.

הפיצוי יקוזז מסכום ההפקדה שהופקדה בקופת בית המשפט במסגרת הליך המעצר מושא תיק זה. היתרה תושב למפקיד/ה.

מצ"ב טופס פרטי ניזוק.

ו. הנאשם יצהיר על התחייבות כספית על סך 10,000 ₪ שלא לעבור כל עבירה מן העבירות בהן הורשע וזאת לתקופה של שלוש שנים מהיום.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ו' אב תש"פ, 27 יולי 2020, במעמד הצדדים.

הנאשם:

כמפורט בגזר הדין, אני מתחייב להימנע במשך שלוש שנים מהיום מביצוע כל עבירה מן העבירות בהן הורשעתי. הובהר לי כי ככל שאבצע כל עבירה מן העבירות בהן הורשעתי במשך שלוש שנים מהיום, יושת עלי סך של 10,000 ₪ במזומן.

החלטה

נרשמה לפניי התחייבות הנאשם כמפורט בגזר הדין.

**ניתנה והודעה היום ו' אב תש"פ, 27/07/2020
במעמד הנוכחים.**

**נגה שמואלי - מאייר, שופטת
סגנית נשיא**

עמוד 10